

[Knud Kristensen.]

der gør dette, nu har vi en Regering, som er Naadigherren, og vi har en, der udfører hans Ordre, en Ridefoged.

Christmas Møller: Efter de voldsomme Udtalelser, det ærede Medlem Kr. Knud Kristensen fremsatte, skulde man virkelig ikke tro, at Valutacentralens og Valutaattestsystemets Historie var, som den er.

Jeg vil gerne gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem. Jeg har over for de Fantastal, man har arbejdet med, de 25—30 pCt., som den samlede Eksportvaluta skulde være mere værd, stillet Tallet 1 Mill. Kr. som det, man regner med tjenes paa Valutaattester. Det vil jo være fuldkommen umuligt saavel for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som for mig at sige noget om, hvorledes man skal beregne det over hele Valutaen, men jeg har altsaa stillet disse Tal op over for hinanden, og det ærede Medlem kan efter mit Skøn ikke modsige mig.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udledede af mine Bemærkninger med Hensyn til at stille Valutaattester til Auktion, at vi skulde være imod nogen Sinde at gaa over til fri Handel. Det forstaaer jeg oprigtig talt ikke. Naar der er Varer nok, naar der ikke lægges Vareimporten Hindringer i Vejen, ja, saa vil vi ifølge vore økonomiske Betragtninger gaa over til fri Handel, men under de nuværende Forhold, hvor Vareimporten maa begrænses, hvor der er en begrænset Mængde Varer til Raadighed, angivet ved den og den Mængde Valutaattester, stiller det sig selvfølgelig anderledes. At man overhovedet kan slutte saaledes, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde det, er mig helt ufatteligt.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vil jeg gerne sige, som jeg allerede en Gang har sagt til ham, at det ærede Medlem har jo overhovedet ikke villet drage den Slutning, som kan drages af de fire Tal, vi maa regne med nu: Engrospristallet for Importvarer, der er steget fra 113 til 181, det vil sige med 60 pCt., og Engrospristallet for Eksportvarer, der er steget fra 110 til 129, det vil sige med 17 pCt., nemlig den Slutning, at dette Lands Stilling er blevet daarligere. Jeg ved godt, at Tallene virker stærkere paa Grund af Fragtudgifter og Assurance, men selv om vi ser bort fra det, er Landets Stilling blevet ringere. Alt det tager det ærede Medlem overhovedet ikke i Betragtning, han taler slet ikke om den meget ugunstige Udvikling, som dette Lands Økonomi er

kommet ind i, og som er en af Hovedaarsagerne til vore Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen vidste aabenbart ikke, at Det erhvervsøkonomiske Raad intet har at gøre med, paa hvilken Maade Importen skal begrænses. Det, det drejer sig om, er ikke, hvilke Raad og Institutioner vi har nu. Det, jeg sagde til det ærede Medlem, var, at vi under Verdenskrigen gennem 7. August-Loven og en Række forskellige Foranstaltninger førte en tilsvarende Politik. For øvrigt er Sandheden om hele Forholdet den, at vi nu, 5 Maaneder henne i Krigen, allerede er inde i en Tilstand, der svarer til Tilstanden omkring 1917—18 efter den uindskrænkede Undervandsbaadskrigs Indtræden, da Forholdene blev overmaade vanskelige her i Landet. Naar man paa denne Baggrund argumenterer paa den Maade, det ærede Medlem nu gør, som om man kunde givte det hele fri, har det efter min Opfattelse ikke noget med økonomisk Politik at gøre.

Det ærede Medlems Betragtninger over Handelsministeren deler jeg ikke, men hvis han vilde overføre dem paa sig selv, kunde vi blive mere enige.

Til den højtærede Handelsminister skal jeg kun sige, at jeg er meget tilfreds med, at Ministeren gav Udtryk for, at man i højere Grad — saaledes maatte jeg forstaa ham — vilde fremkomme med Oplysninger angaaende de forskellige Forhold, idet han godt kunde forstaa, at det var meget formaaltstjenligt og meget vigtigt at faa saa gode og saa rigtige Oplysninger som muligt ud til Befolkningen, navnlig i en Tid som denne. Handelsministeren rettede i denne Forbindelse en venlig Opfordring til mig om at drage Omsorg for, at den Presse, jeg har Forbindelse med, gengiver disse Oplysninger og gengiver dem rigtigt. Den højtærede Handelsminister kan ikke være i Tvivl om, at jeg fortsat vil bestræbe mig for at gøre det, ligesom jeg har gjort det hidtil. Men jeg maa rigtignok have Lov til at sige til den højtærede Minister og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Rager, der talte om den „sensationslystne Presse“, at hvis der skal tales om en „sensationslysten Presse“, en Presse, som fører en helt fantastisk Politik over for den højtærede Regering i denne Tid, saa tror jeg, det maa blive den Regeringspresse, som udgiver et Eftermiddagsblad her i Byen.

Det er fuldkommen fantastisk, at et Regeringsblad tillader sig at skrive paa den Maade om de Foranstaltninger, som